उच्छीर्षके श्रियै कुर्य्याद्भद्रकाल्यै च पादतः ।
ब्रह्मवास्तोस्पतिभ्यां तु वास्तुमध्ये बलिं हरेत् ॥ ८९ ॥
विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो बलिमाकाश उत्क्षिपेत् ।
दिवाचरेभ्यो भूतेभ्यो नक्तंचारिभ्य एव च ॥ ९० ॥
पृष्ठवास्तुनि कुर्व्वीत बलिं सर्व्वात्मभूतये ।
पितृभ्यो बलिशेषं तु सर्व्वं दक्षिणातो हरेत् ॥ ९१ ॥
शुनां च पतितानां च श्वपचां पापरोगिणां ।
वायसानां कृमीणां च शनकैर्निर्व्वपेद्भुवि ॥ ९२ ॥
एवं यः सर्व्वभूतानि ब्राह्मणो नित्यमर्च्चति ।
स गच्छति परं स्थानं तेजोमूर्त्तिः पथर्जुना ॥ ९३ ॥
कृत्वैतद्बलिकर्म्मैवमतिथिं पूर्व्वमाशयेत् ।
भिक्षां च भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे ॥ ९४ ॥
यत् पुण्यफलमाप्नोति गां दत्वा विधिवद्गुरोः ।
तत् पुण्यफलमाप्नोति भिक्षां दत्वा द्विजो गृही ॥ ९५ ॥
भिक्षामप्युदपात्रं वा सत्कृत्य विधिपूर्व्वकं ।
वेदतत्त्वार्थविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ९६ ॥
नश्यन्ति हव्यकव्यानि नराणामविजानतां ।
भस्मीभूतेषु विप्रेषु मोहाद्दत्तानि दातृभिः ॥ ९७ ॥